

CSVN Có Yêu Nước Không?

Phạm Phú Khải

Trong suốt 80 năm qua, ĐCSVN tiếp tục tuyên truyền rằng sự ra đời của họ là “một bước ngoặt vô cùng quan trọng của lịch sử cách mạng Việt Nam, quyết định sự phát triển của dân tộc, chấm dứt sự khủng hoảng về đường lối và tổ chức lãnh đạo của phong trào yêu nước Việt Nam đầu thế kỷ 20”. Tạp chí Tuyên Giáo của chế độ, và hầu như mọi cơ quan truyền thông nhà

nước, cứ tiếp tục ra rả như thế từ năm này sang năm khác.

Có thật rằng Đảng Cộng Sản Việt Nam yêu nước không?

Trước hết, thế nào là yêu nước? Yêu nước nên được định nghĩa ra sao?

Theo từ điển Oxford, và nhiều từ điển khác, yêu nước (patriotism) có nghĩa là sự cống hiến và ủng hộ mãnh liệt cho một quốc dân/dân tộc (nation). Xin nhấn mạnh chữ quốc dân ở đây, thay vì là quốc gia, đất nước, hay tổ quốc.

Quốc dân/tộc là gì?

Là một bộ phận lớn nối kết con người với nhau bằng nguồn gốc tổ tiên, lịch sử, văn hóa, hay ngôn ngữ, chung sống ở một nước hay một lãnh thổ nào đó.

Nhiều nhà khoa học chính trị cho rằng quốc dân/tộc chỉ là một cộng đồng tưởng tượng (imagined community) hoặc cộng đồng trừu tượng (abstract community), hơn là hiện thực. Dù cộng đồng đó có trừu tượng hay tưởng tượng đi nữa, trên thực tế vẫn có những cá nhân và tập thể luôn cống hiến và ủng hộ mãnh liệt cho quyền lợi chung của dân tộc đó. Chúng ta có thể nhìn thấy rõ điều này qua chiều dài lịch sử của bao dân tộc ở khắp nơi trên thế giới. Những người yêu nước đích thực không hề ích kỷ. Họ không hủy hoại những người khác, các dân tộc khác, hay tài nguyên quốc gia. Họ không mang tính bộ lạc. Họ không đề cao tính dân tộc một cách cực đoan, và cho rằng dân tộc mình là trên hết, rồi tự hào một cách quá đáng, như chủ nghĩa phát xít.

Đối với riêng tôi, yêu nước cần có ít nhất năm đặc tính sau đây:

- Thứ nhất, yêu nước, trước và trên hết, là yêu con người, nhất là con người có cùng nguồn gốc tổ tiên, lịch sử, văn hóa hay ngôn ngữ hiện đang sống cùng lãnh thổ với mình.
- Thứ hai, đã yêu con người thì cũng có nghĩa là yêu chuộng sự công bằng, sự bình đẳng giữa các thành viên trong cộng đồng dân tộc đó. Không thể nhân danh bất cứ lý do gì, kể cả tôn giáo hay chính trị, để đề cao một nhóm người và hạ bệ những nhóm người khác. Bất cứ chính quyền nào có chủ trương phân biệt như thế thì họ hoàn toàn không xứng đáng, và người yêu nước cần phải phản đối mọi thứ quyền lực không chính đáng đó. Người yêu nước cũng cần phải bảo vệ những người chung quanh mình khi họ gặp nạn. Ở các nền dân chủ cấp tiến, *Duty of care*, trách nhiệm quan tâm với người chung quanh, là một phần của luật pháp. Nếu đang khi chúng ta đi đường mà tình cờ gặp một người gặp nạn, ngoảnh mặt bỏ đi, thì rất có thể chúng ta sẽ bị luật pháp xét xử xem chúng ta có trách nhiệm, hay có tội gì, đối với hành động tắc trách đó hay không. Người Tây phương thường không đề cao tinh thần yêu nước, ngoại lệ là khi có chiến tranh với nước khác. Nhưng họ đặt nặng tinh thần trách nhiệm, trách nhiệm giải trình cho mọi vấn đề họ làm.
- Thứ ba, yêu nước là yêu quê hương và những gì thuộc về quê hương. Yêu những cảnh thiên nhiên, như lũy tre làng, con đường đến trường; yêu ngôn ngữ văn thơ như Truyện Kiều; yêu văn hóa, kể cả văn hóa ẩm thực, nhất là các món ăn Việt Nam rất phổ quát trên thế giới; yêu lịch sử, như tinh thần đấu tranh hào hùng chống ngoại xâm của tổ tiên, dân tộc. Nói chung là yêu những gì gắn liền với con người, đất nước của mình; gắn liền với những kỷ niệm thơ ấu của mình; những kỷ niệm không thể nào phai nhòa trong tâm tư của chúng ta.

- Thứ tư, yêu nước là quan tâm đến vận mệnh của đất nước, đặc biệt quan tâm sâu xa đến tương lai của dân tộc mình, như nhà phê bình văn học Nguyễn Hưng Quốc từng chia sẻ. Điều đó có nghĩa là dân thân góp phần vào xây dựng đất nước ngày một tốt đẹp hơn. Và cũng có nghĩa là cần phải phản đối bất cứ kẻ nào cản trở con đường phát triển của đất nước, kể cả chính quyền đang điều hành quốc gia, dù chính quyền đó có do chính người dân của mình bầu chọn. Còn những chế độ độc tài không do người dân bầu chọn thì họ đã mất chính nghĩa ngay từ đầu. Đối với chế độ độc tài, họ chỉ luôn tìm cách giữ ghế giữ quyền, cho cá nhân hay bè nhóm của họ, thay vì thúc đẩy sự phát triển toàn diện của quốc gia, dân tộc.
- Thứ năm, tuy sau cùng nhưng lại quan trọng nhất, yêu nước là yêu, là thương, là có lòng trắc ẩn, hơn là hận, là ghét hoặc căm thù. Hận, thù, ghét, có thể là động cơ hành động, nhưng không phải là động lực quan yếu để đem lại thay đổi. Nếu không thì trước sau gì nó cũng sẽ mang đến sự hủy diệt. Còn yêu? Tình yêu cảm hóa được chúng ta, giúp chúng ta vượt qua được những cảm dỗ về tình, tiền, tài, và tội. Giúp chúng ta có niềm tin, hy vọng và nghị lực.

Khi chúng ta yêu dân tộc của mình, chúng ta sẽ làm những gì có thể để phản đối bất cứ thế lực nào chà đạp lên quyền làm người của đồng bào mình. Nhưng khi yêu dân tộc mình, chúng ta cũng không thể nhân danh yêu nước mà đi tiêu diệt những người cùng máu mủ với mình nhưng khác chính kiến, hoặc với những cộng đồng sắc tộc khác, trừ phi bị đe dọa v... v....

Chế độ độc tài toàn trị tại Việt Nam trong 45 năm qua, và Đảng Cộng Sản Việt Nam hơn 80 năm qua, luôn **tuyên truyền họ yêu nước**. Và chỉ có họ mà thôi. Nhưng có bao giờ họ yêu những người Việt Nam khác ý thức hệ với họ đâu.

- Họ đề cao một thế giới đại đồng, bình đẳng nhưng họ lại tạo ra **một xã hội bất bình đẳng nhất trong nhân loại**.
- Họ cũng chẳng yêu quê hương gì khi **dâng hiến cho ngoại bang lãnh thổ lãnh hải** mà bao xương máu của tổ tiên cha ông đã hy sinh.
- Họ cũng chẳng hề quan tâm gì đến vận mệnh đất nước mà chỉ sẵn **sàng đàn áp bắt bớ trừ dập những người yêu nước chân chính**, kể cả những người vì yêu nước mà phản đối các chính sách nhu nhược, thông đồng, tiếp tay cho kẻ thù dân tộc như Trung Cộng.
- Sau cùng, chế độ hiện nay **đại diện cho sự hận, thù, ghét**, qua các chính sách đối xử **bất công**, nếu không phải là thô bạo, với mọi người trên cùng lãnh thổ văn hóa nguồn gốc, từ khi hình thành đảng phái của họ cho đến nay. Họ kích động sự hận thù và cai trị bằng sự hận thù.

Vì thế, ĐCSVN **tưởng là họ yêu nước**, hoặc **tự lừa dối mình và người khác**, nhưng thật ra **ho chi phá hoại đất nước về mọi mặt trên hơn 80 năm qua, làm kiệt quệ tinh thần và niềm tin của bao thế hệ vào tương lai** tươi sáng của dân tộc Việt Nam.

Xin hãy chấm dứt lợi dụng lòng yêu nước để **vơ vét quyền lợi và quyền lực cho mình**, dù là cộng sản, tư bản đồ hay nhân danh bất cứ ý thức hệ chính trị nào.

Phạm Phú Khải